

PS

Midnatsluskere

Fotoessay fra Sankt Petersborg og Moskva
Side 18-23

Foto: M. H. Frølev

THERESA MAY HAR EN EKSTREM TILGANG TIL BREXIT. Eksklusivt interview med historikeren Ian Kershaw, side 14-17

I mørkets nærvær

Ni år har fotografen M.H. Frøslev brugt på at indfange gaderne, menneskene og kærligheden i de to russiske metropoler Sankt Petersborg og Moskva

M.H. FRØSLEV,
SANKT PETERSBORG
OG MOSKVA
TEKST OG FOTO

2010 flyttede jeg til Rusland, hvor jeg har boet og fotograferet siden. Med mig fik jeg en kasse sort/hvid-analogfilm af Politikens tidligere fotochef, den nu afdøde Per Folkver. Det skulle vise sig at blive starten på et fotoprojekt, der kom til at strække sig over næsten ti år. Med film i kameraet fotograferede jeg mit liv i de russiske storbyer, først fem år i Moskva og siden fem år i Sankt Petersborg. Det var en måde at møde sig selv på, at få øje på det menneske, jeg gerne ville være.

Jeg ville gerne forsvinde og skabe mig et nyt jeg. Det gav Moskva mig lov til. Jeg tror på fotografiet som en sindstilstand, og derfor er mange af mine billeder sindbilleder oplevet gennem min krop og fotograferet ud gennem kameraet. Jeg fotograferer, fordi det hjælper mig med at forstå mine følelser.

Det er der nu kommet en bog ud af med titlen 'Unsettled City'. Den består af en blanding af sort/hvid- og farvebilleder, der udfolder natten som motiv. Billederne er taget både på gaden samt i mere private omgivelser og portrætter venner, nuværende og tidligere kæresten tillige med vidt fremmede, som jeg har følt et særligt nærvær blandt.

Nærværet kommer til udtryk i de dirrende og uskarpe billeder, som beskriver de følelser, jeg selv bærer på; længsel, angst, kærlighed eller beundring.

Man må smide facaden

Min metode er simpel. Stå sent op, tag gode sko på, husk film og kamera og gå ud ad døren. Det gjorde jeg hver dag de første mange år i op til 15 timer om dagen. Men det var især, når mørket faldt på, at billederne opstod.

Når man møder et menneske om natten, er man nødt til at smide sin facade. Specielt hvis du skal have et billede ud af det. Hvis du har en facade på, har den anden person det også, og det bliver et kedeligt billede. Man bliver nødt til at være menneske i det, for kun hvis du giver dig selv 100 procent i mødet med et andet menneske, og de kan mærke det, vil de kunne give sig selv 100 procent. Det er en ret smuk oplevelse at have. Man bliver lidt afhængig af det. Spørgsmålet for mig var hele tiden, hvor tæt jeg kunne komme på folk?

ps@pol.dk

M.H. Frøslev: *Unsettled City*, 128 sider.
Er udkommet på forlaget Disko Bay

Du kan møde fotograf M.H. Frøslev til en 'artist talk' i Politikens Boghal 4. april ▶

